

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

DOHODNINA – DOHODEK IZ ZAPOSLOTITVE

Uveljavljanje stroškov v zvezi z dohodki iz zaposlitve

Podrobnejši opis

10. izdaja, september 2022

KAZALO

1.0 SPLOŠNO	3
2.0 UVELJAVLJANJE DEJANSKIH STROŠKOV V ZVEZI Z DOHODKOM IZ DRUGEGA POGODBENEGA RAZMERJA	3
2.1 Pravne podlage za uveljavljanje dejanskih stroškov	3
2.2 Načini uveljavljanja dejanskih stroškov	4
2.3 Uveljavljanje in dokazovanje dejanskih stroškov.....	4
2.3.1 Uveljavljanje dejanskih stroškov prevoza	4
2.3.2 Uveljavljanje stroškov nočitve	6
3.0 UVELJAVLJANJE STROŠKOV V ZVEZI Z DOHODKOM IZ DELOVNEGA RAZMERJA, KI GA ZAVEZANEC PREJEMA ZA DELO V TUJINI PRI TUJEM DELODAJALCU	6
3.1 Uveljavljanje stroškov prehrane med delom	6
3.2 Uveljavljanje stroškov prevoza na delo in z dela	7

1.0 SPLOŠNO

Pravne podlage za uveljavljanje stroškov v zvezi z dohodki iz zaposlitve so v Zakonu o dohodnini - [ZDoh-2](#), in sicer:

- I. pri dohodkih iz drugega pogodbenega razmerja – uveljavljanje dejanskih stroškov skladno s četrtem odstavkom 41. člena ZDoh-2,
- II. za zavezance, ki prejemajo dohodek iz delovnega razmerja iz tujine – uveljavljanje stroškov za delo v tujini skladno s 45. členom ZDoh-2.

Priznavanje navedenih stroškov je skladno z določili ZDoh-2 omejeno:

(1) po vsebini:

- o pri drugem pogodbenem razmerju se priznajo le stroški prevoza in nočitev, ne pa npr. stroški dnevnic ali stroški za nakup materiala, porabljenega za izdelavo določenega izdelka;
- o zavezanci, ki prejemajo dohodek iz delovnega razmerja iz tujine, lahko uveljavljajo le stroške prevoza na delo in z dela ter stroške prehrane na delu, ne pa npr. dnevnic.

(2) zneskovno:

- o priznajo se pod pogoji in do višine določene v [Uredbi o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#).

Bistveno pri uveljavljanju navedenih stroškov je, da se zavezancu priznajo pod pogojem, da **dokaže nastanek le-teh v zvezi z opravljanjem dela oziroma storitev**.

2.0 UVELJAVLJANJE DEJANSKIH STROŠKOV V ZVEZI Z DOHODKOM IZ DRUGEGA POGODBENEGA RAZMERJA

2.1 Pravne podlage za uveljavljanje dejanskih stroškov

Možnost uveljavljanja dejanskih stroškov v zvezi z dohodkom iz drugega pogodbenega razmerja se nanaša na dosežen dohodek, opredeljen v prvem, drugem in tretjem odstavku 38. člena [ZDoh-2](#):

1. dohodek iz vsakega drugega pogodbenega razmerja, ki glede nadzora in navodil v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, načina opravljanja dela ali storitev, plačila za opravljeno delo ali storitev ter drugih pravic in odgovornosti fizične osebe in delodajalca kaže na odvisno pogodbeno razmerje med delodajalcem in fizično osebo,
2. dohodek, prejet za stvaritev avtorskega dela in dohodek za izvedbo avtorskega ali folklornega dela, ne glede na vrsto pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov,
3. dohodek iz opravljenega dela ali storitve, ki ni dohodek iz dejavnosti ali v zvezi z dejavnostjo (dohodek iz posameznega posla v neodvisnem razmerju).

Davčna osnova od navedenih dohodkov je opredeljena v četrtem odstavku 41. člena ZDoh-2, in sicer je to vsak posamezni dohodek iz tega naslova, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačati delojemalec in za normirane stroške v višini 10 % dohodka. Zavezanec lahko **poleg normiranih stroškov uveljavlja tudi dejanske stroške prevoza in nočitve** v zvezi z opravljanjem dela. Navedeni dejanski stroški se zavezancu priznajo na podlagi dokazil, in sicer pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena ZDoh-2 določi vlada.

Iz navedenega izhaja, da je pravica do uveljavljanja dejanskih stroškov, ki se zavezancu lahko priznajo dodatno k avtomatično priznanim 10 % normiranih stroškom, omejena na stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, ki se priznajo na podlagi dokazil, pod pogoji in do višine, določene v [Uredbi o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#).

2.2 Načini uveljavljanja dejanskih stroškov

Na kakšen način lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v zvezi z dohodki iz drugega pogodbenega razmerja določa 289. člen Zakona o davčnem postopku - [ZDavP-2](#), in sicer jih lahko uveljavlja:

1) v [napovedi](#) za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja za rezidente

- davčni zavezanec – rezident in nerezident, ki dohodek iz drugega pogodbenega razmerja prejme od osebe, ki ni plačnik davka (npr. tuji izplačevalec);

2) s predpisanim pisnim [zahtevkom](#) za nerezidente

- davčni zavezanec – **nerezident**, ki dohodek iz drugega pogodbenega razmerja prejme od osebe – plačnika davka, ki je ob izplačilu tega dohodka (v obračunu davčnega odtegljaja – obrazcu REK-2) izračunal in plačal davčni odtegljaj z upoštevanjem 10 % normiranih stroškov. Nerezident lahko uveljavlja dejanske stroške v 15 dneh od izplačila dohodka;

3) z [zahtevkom pri sestavi informativnega izračuna dohodnine](#)

- davčni zavezanec - **rezident**, ki mu je akontacijo dohodnine izračunal plačnik davka (v obračunu davčnega odtegljaja na obrazcu REK-2), lahko dejanske stroške prevoza in nočitve uveljavlja že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine, in sicer tako, da davčnemu organu najpozneje do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto pošlje pisni zahtevek s podatki, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje dejanskih stroškov.

4) najpozneje v [ugovoru zoper informativni izračun dohodnine](#)

- davčni zavezanec – **rezident**, ki dohodek iz drugega pogodbenega razmerja prejme od osebe – plačnika davka, ki je ob izplačilu tega dohodka (v obračunu davčnega odtegljaja – obrazcu REK-2) izračunal in plačal davčni odtegljaj z upoštevanjem 10 % normiranih stroškov. V tem primeru je lahko zavezancu v pomoč predpisani obrazec zahtevka.

2.3 Uveljavljanje in dokazovanje dejanskih stroškov

Davčni organ zavezancu, ki uveljavlja dejanske stroške prevoza in prenočevanja, le-te prizna **na podlagi predloženih dokazil o njihovem nastanku**. Davčni zavezanec mora torej davčnemu organu v zvezi s svojo zahtevo za uveljavljanje dejanskih stroškov dokazati, da so mu ti stroški dejansko nastali v zvezi z doseganjem dohodka iz drugega pogodbenega razmerja.

2.3.1 Uveljavljanje dejanskih stroškov prevoza

(a) *Stroški prevoza na delo in z dela*

V skladu z [Uredbo o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#) se stroški prevoza na delo in iz dela zavezancu priznajo pod pogoji in do višine po 3. členu te uredbe, in sicer:

- po prvem odstavku 3. člena Uredbe je znesek, do katerega se povračilo stroškov prevoza na delo in z dela ne všteva v davčno osnovo, določen v višini **0,21 evra (velja za obdobja od julija 2022, prej 0,18 evra)** za vsak polni kilometer razdalje med običajnim prebivališčem in mestom opravljanja dela, za vsak dan prisotnosti na delu, če je mesto opravljanja dela vsaj en kilometer oddaljeno od delojemalčevega običajnega prebivališča;
- v drugem odstavku 3. člena Uredbe pa je določeno, da če je znesek za posamezni mesec, določen po navedenem osnovnem pravilu iz prvega odstavka, za posameznega delojemalca nižji od 140 evrov, se v davčno osnovo ne všteva povračilo stroškov prevoza na delo in z dela v višini 140 evrov.

Drugi odstavek 3. člena Uredbe se upošteva v primeru, če zavezanec uveljavlja in dokaže dejanske stroške s predložitvijo računov (karte) za plačilo storitev prevoza in kilometrina, izračunana po prvem odstavku 3. člena Uredbe znaša manj kot 140 evrov. Če v tem primeru uveljavljan in dokazan dejanski strošek za mesec znaša manj kot 140 evrov, se prizna celotni dokazan dejanski strošek. V nasprotnem primeru (če dejanski strošek znaša več kot 140 evrov) pa se prizna največ 140 evrov. Določba drugega odstavka 3. člena Uredbe določa neobdavčeno višino »za posamezni mesec«, kar je treba pri uveljavljanju dejanskih stroškov upoštevati na ravni posameznega izplačevalca. Torej, če bo zavezanec pri več izplačilih pri istem izplačevalcu, uveljavljal dejanske stroške prevoza na delo in z dela s predložitvijo dokazil (računov oz. vozovnic) za isti mesec, je treba te dejanske stroške pri uporabi drugega odstavka 3. člena Uredbe obravnavati skupaj. V primeru, da pa bo pri enem izplačilu pri istem izplačevalcu uveljavljal dejanske stroške prevoza na delo in z dela s predložitvijo dokazil (računov) za več mesecev, je treba te dejanske stroške pri uporabi drugega odstavka 3. člena Uredbe obravnavati ločeno po mesecih.

Za določanje oddaljenosti se upoštevajo najkrajše običajne cestne povezave, kar npr. pomeni, da se upošteva povezava po lokalnih in magistralnih cestah, če je dolžina te povezave v kilometrih krajša od avtocestne povezave (tudi če zaposleni koristi avtocestno povezavo).

Nastale stroške prevoza na delo in z dela zavezanec dokazuje:

- npr. z navedbo števila prevoženih kilometrov med običajnim prebivališčem in mestom opravljanja dela (izjava naj vsebuje tudi zagotovilo, da so podatki v izjavi resnični in pravilni), potrdilom naročnika o mestu opravljanja dela, poročilom o prisotnosti na delu oziroma drugim ustreznim dokazilom;
- v primeru uporabe javnega prevoznega sredstva – s predložitvijo vozovnice, naročnikovim potrdilom o mestu opravljanja dela, poročilom o prisotnosti na delu ipd.

(b) Stroški prevoza na službenem potovanju pa se zavezancu priznajo pod pogoji in do višine iz 5. člena [Uredbe o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#):

- dejansko nastali stroški za prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi, za prevoz z osebnim avtomobilom ali kombiniranim vozilom v komercialne namene, ali za najem osebnega avtomobila;
- dejansko nastali stroški za takse, gorivo, če je zavezanec uporabljal službeno vozilo naročnika, cestnine in parkirnine ter povračilo stroškov za prevoz in prenos stvari ali prtljage;
- do višine **0,43 evra (velja za obdobja od julija 2022, prej 0,37 evra)** za vsak prevožen kilometer v primeru, da je zavezanec uporabljal lastno prevozno sredstvo.

Zavezancu se navedeni stroški priznajo, če jih dokaže z računi ter z dokazilom o nastanku le-teh v zvezi z opravljanjem dela in storitve, npr. s pogodbo o opravljanju dela in storitve ali drugim dokumentom (npr. potni nalog), iz katerega izhaja, da je bil zavezanec v določen kraj napoten s strani naročnika z namenom opravljanja dela ali storitve in iz katerega je razvidna uporaba posamezne vrste prevoza. Uporabo lastnega prevoznega sredstva zavezanec dokazuje npr. s predložitvijo pisne izjave o uporabi lastnega prevoznega sredstva in navedbo števila prevoženih kilometrov v službene namene, pri čemer mora izjava vsebovati tudi zagotovilo, da so podatki v njej resnični in pravilni, ter potrdilom naročnika o kraju in času opravljanja dela ali drugim ustreznim dokazilom.

2.3.2 Uveljavljanje stroškov nočitve

Stroški nočitev se zavezancu priznajo pod pogoji in do višin, določenih v 6. členu [Uredbe o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#), to pomeni do višine dejansko nastalih stroškov za prenočevanje v zvezi z opravljanjem dela in storitve.

Zavezanec nastanek teh stroškov dokazuje z računi za plačilo prenočevanja (npr. v hotelu) ter z dokumenti, ki dokazujejo nastanek teh stroškov pri opravljanju dela in storitve, npr. pogodba o opravljanju dela in storitve ali drug dokument, iz katerega izhaja, da je bil zavezanec v kraj prenočevanja napoten s strani naročnika z namenom opravljanja dela ali storitve.

3.0 UVELJAVLJANJE STROŠKOV V ZVEZI Z DOHODKOM IZ DELOVNEGA RAZMERJA, KI GA ZAVEZANEC PREJEMA ZA DELO V TUJINI PRI TUJEM DELODAJALCU

V skladu s 45. členom [ZDoh-2](#) se zavezancu, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja s tujim delodajalcem za delo v tujini, v davčno osnovo od tega dohodka ne všteva dohodek:

- v višini stroška prehrane med delom in
- v višini stroška prevoza na delo in z dela

glede na dejansko prisotnost na delovnem mestu v tujini, pod pogoji in do višine, določene v [Uredbi o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#), pri čemer se stroški prehrane med delom priznajo do višine, povečane za 80 % glede na višino, kot je določena z uredbo.

Zavezanec, ki dosega dohodke iz delovnega razmerja pri tujem delodajalcu, mora v [Napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja za rezidente](#) pod točko 5 v vrstico »5. Dohodek« med dohodke vključiti tudi stroške prehrane med delom in prevoza na delo in iz dela (ki se na podlagi ustreznih dokazil ne vštevajo v davčno osnovo); te stroške potem prikaže v skupnem znesku v vrstici »7. Stroški prevoza in prehrane po 45. členu ZDoh-2 (v EUR)«. Zavezanec mora pri tem davčnemu organu dokazati, da so ti stroški povezani z dejansko dnevno prisotnostjo na delovnem mestu.

Pri letni odmeri dohodnine lahko zavezanec navedene stroške uveljavlja v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine, če mu informativni izračun dohodnine ni vročen.

3.1 Uveljavljanje stroškov prehrane med delom

Zavezancu, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja s tujim delodajalcem za delo v tujini, se skladno z 2. členom [Uredbe o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz](#)

[delovnega razmerja](#) in ob upoštevanju 45. člena ZDoh-2 (80 % povečanje glede na priznani strošek v uredbi) prizna strošek prehrane med delom do višine:

- 14,33 evra (velja za obdobja od septembra 2022, prej 11,02 evra) za vsak dan, ko je bil na delu prisoten štiri ure ali več,
- poleg 14,33 evra tudi dodatnih 1,78 evra (velja za obdobja od septembra 2022, prej 1,37 evra) za vsako dopolnjeno uro po osmih urah prisotnosti – za vsak dan, ko je bil na delu prisoten deset ur ali več.

Zavezancu se priznajo stroški prehrane med delom na podlagi predloženih dokazil o dnevni prisotnosti na delovnem mestu v tujini, npr.:

- s plačilno listo, izdano s strani tujega delodajalca, iz katere je razviden podatek o številu dni dejanske prisotnosti delavca na delovnem mestu v posameznem mesecu v koledarskem letu ali
- s potrdilom tujega delodajalca o številu dni prisotnosti delavca na delovnem mestu v določenem mesecu v koledarskem letu ali
- s predložitvijo drugega dokumenta, ki nedvoumno dokazuje dejansko prisotnost zavezanca na delovnem mestu v tujini.

Če zavezanec za določen delovni dan uveljavlja zmanjšanje oz. dokazuje upravičenost stroškov za dodatni znesek povračila stroškov prehrane (za 4,37 1,78 evra za vsako dopolnjeno uro po osmih urah prisotnosti), mora predložiti ustrezno dokazilo o številu ur dnevne prisotnosti na delu, npr. potrdilo delodajalca.

3.2 Uveljavljanje stroškov prevoza na delo in z dela

Stroški prevoza na delo in iz dela se zavezancu, ki dosega dohodke iz delovnega razmerja v tujini, priznajo pod pogoji in do višine v skladu s 3. členom Uredbe o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja, in sicer:

- po prvem odstavku 3. člena Uredbe je znesek, do katerega se povračilo stroškov prevoza na delo in z dela ne všteva v davčno osnovo, določen v višini 0,21 evra (velja za obdobja od julija 2022, prej 0,18 evra) za vsak polni kilometer razdalje med običajnim prebivališčem in mestom opravljanja dela, za vsak dan prisotnosti na delu, če je mesto opravljanja dela vsaj en kilometer oddaljeno od delojemalčevega običajnega prebivališča;
- v drugem odstavku 3. člena Uredbe pa je določeno, da če je znesek za posamezni mesec, določen po navedenem osnovnem pravilu iz prvega odstavka, za posameznega delojemalca nižji od 140 evrov, se v davčno osnovo ne všteva povračilo stroškov prevoza na delo in z dela v višini 140 evrov. Ta znesek je določen na mesečni ravni, ne glede na število dni prisotnosti na delu oziroma se kot znesek, ki se ne všteva v davčno osnovo, upošteva ob pogoju:
 - da je delavec na delu prisoten vsaj en dan v mesecu in
 - da je delojemalčevo običajno prebivališče vsaj en kilometer oddaljeno od mesta opravljanja dela.

Po novi ureditvi bodo torej povračila stroškov za prevoz na delo in z dela do zneska 140 evrov neobdavčena (ne glede na to ali delojemalec prejme ta dohodek iz naslova kilometrine, zneska javnega prevoza, nakupa vozovnice,...) pod pogojem, da je delojemalec na delu prisoten vsaj en dan v mesecu in da je delojemalčevo običajno prebivališče vsaj en kilometer oddaljeno od mesta opravljanja dela. Če je znesek povračila stroškov za prevoz na delo in z dela višji od 140

evrov, se znesek, ki se ne všteva v davčno osnovo, v skladu s prvim odstavkom Uredbe, izračuna v višini 0,18 0,21 evra za vsak polni kilometer razdalje med običajnim prebivališčem in mestom opravljanja dela, za vsak dan prisotnosti na delu, če je mesto opravljanja dela vsaj en kilometer oddaljeno od delojemalčevega običajnega prebivališča.

V smislu četrtega odstavka 3. člena Uredbe je za dikcijo »**najkrajše običajne cestne povezave**« pomembna dolžina v kilometrih in ne čas, ki bi ga delojemalec potreboval, da bi opravil razdaljo med običajnim prebivališčem in mestom opravljanja dela. Tako se npr. pri določitvi neobdavčenega zneska kilometrine upoštevava povezava po lokalnih in magistralnih cestah (če je dolžina te povezave v kilometrih krajša od avtocestne povezave, četudi zaposleni koristi avtocestno povezavo). Če pa bi v tem primeru obstajala tudi povezava z vključenimi opuščeni gozdnimi potmi, ki se običajno ne uporabljajo, pa se dolžina le-te v kilometrih v smislu šestega odstavka 3. člena Uredbe ne bi upoštevala, četudi bi bila ta najkrajša.

Če ima delojemalec pravico do uporabe službenega vozila v privatne namene in mu delodajalec za tako uporabo zagotovi tudi gorivo, se povračilo stroškov prevoza na delo všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

Zavezancu se stroški prevoza na delo in z dela priznajo na podlagi dokazil:

- a) o dejanskem nastanku le-teh ter
- b) glede na zavezančevo dejansko dnevno prisotnost na delovnem mestu v tujini.

Pod a)

Nastanek stroškov prevoza na delo in z dela zavezanec pri davčnem organu dokazuje npr. s predložitvijo pisne izjave o opravljenem prevozu na delo in z dela z navedbo točnega števila kilometrov razdalje med običajnim prebivališčem in mestom opravljanja dela ter drugimi dokumenti, ki dokazujejo dejansko opravljen prevoz na delo in z dela (npr. potrdilo o plačilo za uporabo avtoceste, avtocestnega predora, vozovnico za prevoz z javnim prevoznim sredstvom). Izjava zavezanca mora vsebovati tudi njegovo zagotovilo, da so podatki v njej resnični in pravilni.

Za zavezančevo običajno prebivališče se v skladu s tretjim odstavkom 3. člena [Uredbe o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#) šteje njegovo prebivališče, ki je najbližje mestu opravljanja dela. Drugo prebivališče delojemalca je običajno prebivališče le, če se delojemalec od tam vsaj štirikrat tedensko vozi na mesto opravljanja dela. Mesto opravljanja dela je mesto, kjer se delo opravlja oziroma se začne opravljati.

Glede na navedeno se v primeru, če se zavezanec dnevno vozi na delo iz začasnega prebivališča v tujini, to prebivališče šteje za njegovo običajno prebivališče. V tem primeru lahko zavezanec uveljavlja le stroške prevoza na delo in z dela med svojim začasnim prebivališčem v tujini in mestom opravljanja dela.

Pod b)

Pri uveljavljanju stroškov prevoza na delo in z dela pa mora zavezanec davčnemu organu dokazati tudi svojo dejansko prisotnost na delovnem mestu s predložitvijo ustreznih dokazil, na način opisan pod točko 3.1.

Kot pripomoček za zavezance, ki uveljavljajo stroške pri doseganju dohodkov z delom v tujini, je objavljen [obrazec](#) za uveljavljanje navedenih stroškov.